

ud fra, at det vilde være nok at gøre dette Forsøg mellem Fyn og Fænøs Østside, eftersom de i vort Klima om Efteraaret sædvanlig herskende V. og S. V. Vinde kunde antages at drive saa store Aalemængder ind Øst om Fænø, at Lysrækken kunde vise sin Virkning.

Den 3. September om Søndagen afsejlede S/S „Sallingsund“ med Kabelet og alt Tilbehør fra København og kom 4. September til Fænø-Sund efter en meget stormfuld Rejse. Efter forskellige Forberedelser (Bygning af Skur, Udlægning af Støttekabel, Eftersyn af det elektriske Kabel med Lamper etc.) udlagdes Kabelet 13. September støttet paa bedste Maade med store og smaa Sten og Ankere; men jeg udlagde det med Frygt og Bæven, gjort søngstelig af de mange ildespaaende Røster fra Befolkningen; man mente, at Strømmen vilde bortføre alt, idet Tang vilde sætte sig paa Lamperne, og intet vilde da kunne hindre, at Strømmen tog det hele. Vanskelighederne skulde imidlertid komme fra *ganske andre Kanter*. Om Aftenen lyste Kabelet meget godt, men næste Dag viste flere Lamper sig at være fulde af Vand, saa de ikke kunde lyse. Kabelet maatte da løftes op igen (overhales), og det maatte det mange Gange senere, idet i de følgende Nætter snart en, snart flere Lamper gik ud; denne Overhalen havde bl. a. altid den ubehagelige Følge, at Kabelet kom ud af sin rette Stilling; thi i Reglen forhindrede Strømmen, at det atter lagdes paa rigtig Plads, dels var det ofte i Dage umuligt at røre noget paa Grund af stærk Strøm. Men lyse gjorde det som Regel mere eller mindre godt og liggende i mere eller mindre heldig Stilling (Bugt til den urigtige Side mod Nord).

For at faa afgjort, om Lyset hjalp paa Fangsten af Aal i Benschuset Aalegaard, havde Fiskeren paa Hindsgavl (Guldbrand Jørgensen), en Mand, hvis Ord jeg fuldt ud stoler paa, forud opgivet, hvad Middelfangsten i denne Aalegaard plejer at være; en nøje Statistik over de *enkelte* Aalegaarde har han ikke; men efter i 25 Aar at have passet Hindsgavls Fiskeri, har han saa nøje Kendskab til de enkelte Gaarde, at han mente med temmelig stor Sikkerhed at kunne sætte Middelfangsten i Benschuset Aalegaard til 1280 Pund. Jeg gjorde da paa Stationens Vegne den Kontrakt med Ejeren af Hindsgavl, at af det, der i Aar fangedes i Benschuset ud over disse 1280 Pund, skulde Staten have $\frac{2}{3}$, han selv $\frac{1}{3}$.

Jeg havde nu tænkt mig, at Lysenes Indflydelse skulde have vist sig, baade ved Forøgelse af de enkelte Nætters Fangst til saa store Kvantaa, at man aldrig havde set noget lignende før, og ved et samlet større Udbytte for hele Tiden. Det første slog fejl; thi der er i Aar kun vandret faa Aal igennem Fænø-Sund, begrundet paa vedholdende Ø. og N. Vinde, ved disse gaa Aalene nemlig Vest om Fænø; det blev et særdeles uheldigt Aaleaar for Fænø-Sund. Kammerherre Fønss har skriftlig erklæret, „at Udbyttet for samtlige Aalegaardes Vedkommende har kun været godt det halve af, hvad man i Almindelighed vilde anse for tilfredsstillende; men jeg erindrer ej heller, at Vind- og Strømforhold noget Aar for Hindsgavls Fiskeris Vedkommende have været saa uheldige som i Aar; disse Forhold have, bogstavelig talt, ikke en eneste Gang været saaledes, som efter mangeaarig Erfaring kræves for her ved Hindsgavls Kyster at opnaa en god Fangst“.

Naar ikke desto mindre Totaludbyttet i Benschuset blev omtrent som af Guldbrand Jørgensen for et Normalaar opgivet (nemlig kun 90 Pund mindre), kan saavel han som jeg kun opfatte det som et Bevis paa, at Lysene have hjulpet; med de for Benschuset saa særdeles uheldige Vejrforhold maatte Udbyttet ellers være blevet langt under det normale, *saaledes som det blev for de andre Aalegaarde*.

Jeg indrømmer imidlertid, at de ovenstaaende Data afgive for lidt slaaende Beviser til at kunne udtale sig om den hele Sag, særlig om Lysenes Indflydelse paa Aalens Gang; der har været gjort Fejl for den rent elektrisk-tekniske Sides Vedkommende, og der har været gjort andre Fejl for den fiskeri-tekniske Sides Vedkommende, Fejl, *der fremtidig let kunne rettes*; men den største Fejl er maaske den, at Anlægget blev lagt, hvor det laa; thi man er da 1) ganske afhængig af Vindens Retning, og den kan slaa fejl, endog i meget høj Grad, 2) er Aalegaarden beliggende paa kun 8 Fod Vand, der ved S. V. og V. Vinde ofte reduceres til kun 5—6 Fod, et Forhold, jeg ikke forud var bekendt med; lige uden for den er der 7—8 Fods Dybde, saa der kan ikke bygges læn-